

chomne a wjeczne Kralestwo. Pšchetoz snami Kšcheszijanami ma so ta Wjeztudy na Semi tak, so my hižomi pšches Polozju we nebeskim Kralestwi smy, menujzy i Duchu a s Duchom, ale tola jeno po Wjeri.

Tehodla, dyž ty wot nebeskeho Kralestwa klyšchisch, da nedyrbišch ty k Nebeham horjeladacz, ale tudy delkach wostacz, a jo bes Szlowekami pytač po zplym schjetrokim Szwjeczi, dzejž so to Ewangelion wuczzi, do Křystuša so wjeri a swjate Sacramenty so prawje wužiwaju. Tak to nebeske Kralestwo runje tak wele rjeka, jako to Kralestwo Křystuša, to Kralestwo teho Ewangeliona a teje Wjeri. Pšchetoz dzejž to Ewangelion je, tam je tež Křystus. Dzejž Křystus je, tam je ton sw. Duch a jeho Kralestwo, to prawe nebeske Kralestwo, we kotrymž schizy, kotsiž to Sstowo a Sacramenty maju a wjerja, a pšches Wjeru we Křystušu sawostanu, nebeszy Šjerschtojo a Bože Džeczi su. A je jeno lutzly wo to czinič, so nasch Boh a Knes tu Szjenu, kotraž hišcže šredža je, preječ sezini, to je, so my wumremy, da budže nam potom schitko lute Nebeša a luta Sbožnosz.

Duž dyrbiče wy najprjotzy wuknyč, so to nebeske Kralestwo rjeka nascheho Knesa Křystuša Kralestwo, kotrež to Sstowo a ta Wjera je. We tajkim Kralestwi mamy my to Žiwjenje pšches Nadžiju, a smy, dyž so po Sstowi šudžimy, cziszi wot Džechow, a frej wot Ššmerczje a Helše; jeno so hišcže we starym Wjeschi teho kniczomneho Szjela tšimy. Ton Wječ hišcže neje rosdreny, to Szjelo hišcže neje preječ šrumowane, to dyrbi so predy štač, potom dyrbimy my lute Žiwjenje, lutu Prawdosz a Sbožnosz mjecz.

Na tajki Kwaš, praji Křystus, je nasch Boh a Knes šwoj Lud, tych Židow we šwo-

jim Szaju, predy hač Křystus pšchichol je, pšches tych šwjatych Propheetow powołač a prošpč dat. Pšchetoz jich najwošebnišchi Šamt je byl, so woni tych Židow na ton Kwaš woczakowacz napominali su, to je, woni su šwoj Lud na to trošchtowali, so so ton Šsyn Boži Szlowek narodžič budže, a so won pšches šwoje Wumreczje sa zplyho Šswjeta Rjeki sa laežič, a pšches šwoje Šhorjestawanje teje Ššmerczje a teho Szerta Kralestwo a Moz šfaspč, a potom to Ewangelion pšches zply Šswjet wupšchjestriječ a Wodaczje tych Rječow a wjeczne Žiwjenje we šwojim Meni kojždemu přjedowacz dacž budže. Na tajke nadypolne Přjedowanje su czi šweczi Propheetojo tych Ludzi napominali čakacz, a so tehošameho trošchtowacz a pšches Křystuša Wodacza tych Rječow a teho wjeczneho Žiwjenja so nadžijecz. Ale Křystus praji tudy: Woni w o s t a c h u w o h n a c h a n o c h z y c h u p s c h i n d ž, runje jako czi Židzi we Buszini, kotsiž so sašo do Ešgyptowskeje wrocžič zychu. Potom pošla won družich Wotrocžkow wohn, jako njetk na Szaju bjesche, so Křystus pšchindž a so s Přjedowanjom klyšhecž a s Žiwami so widžič dacž dyrb šche. Pšchetoz tudy bje Jan, czi Wuczomnižy Křystušowi, kotsiž prajach, so ton Wobed hotowy je, a so niczo wjažy treba neje, hač jeno, so bychu schitko stejso a lejžo wostajili, so pšchili a kšwašej pšchihotowali. Ale to bje tež wodarwo; woni to šazpichu, praji ton Knes, a džjechu jedyn na šwoje je Polo, druži po šwojich Wikach, a tak dale. Šubeni Ludžo su to, kotsiž šwojeje Rolje aby Wikowanja dla ton krašny Wobed, menujzy Wodawanje tych Rječow a wjeczne Žiwjenje šazpja, a maju tola hišcže tu Nadžiju, so so jim pšchi tym derje pojndže; pšchetoz hewak nebychu šebi woni tu Rolu aby to Wikowanje dali tak lube byč, so bychu jeho dla ton Wobed škomdžili.